

Bruxelles, 12 mai 2022
(OR. en)

Dosar interinstituțional:
2021/0411(COD)

8267/4/22
REV 4

LIMITE

IXIM 94
ENFOPOL 202
JAI 509
CODEC 522
COMIX 201

NOTĂ

Sursă:	Președinția
Destinatar:	Delegațiile
Nr. doc. ant.:	14205/21; 6529/22; 7210/22
Nr. doc. Csie:	COM(2021) 782 final
Subiect:	Propunere de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind schimbul de informații dintre autoritățile de aplicare a legii ale statelor membre și de abrogare a Deciziei-cadru 2006/960/JAI a Consiliului

În anexă, se pune la dispoziția delegațiilor o versiune modificată a propunerilor de compromis ale președinției cu privire la propunerea de directivă sus-menționată.

Textul nou față de versiunea revizuită anterioară este marcat cu **caractere aldine cursive, subliniate**, în timp ce textul eliminat este marcat cu [...].

Modificările anterioare față de propunerea Comisiei sunt marcate cu **caractere aldine** pentru textul nou și cu [...] pentru textul eliminat.

Propunere de

DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

**privind schimbul de informații dintre autoritățile de aplicare a legii ale statelor membre și de
abrogare a Deciziei-cadru 2006/960/JAI a Consiliului**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 87 alineatul (2) litera (a),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

întrucât:

- (1) Amenințările transnaționale care implică activități infracționale necesită un răspuns coordonat, specific și adaptat. Deși autoritățile naționale care își desfășoară activitatea pe teren se află în prima linie în lupta împotriva criminalității organizate și a terorismului, acțiunea la nivelul Uniunii este esențială pentru a asigura o cooperare eficientă și eficace, inclusiv în ceea ce privește schimbul de informații. În plus, criminalitatea organizată și terorismul, în special, sunt emblematice pentru legătura dintre securitatea internă și cea externă. Aceste amenințări nu țin cont de frontiere și se manifestă printr-o gamă largă de activități infracționale comise de grupuri de criminalitate organizată și de grupuri teroriste.

- (2) Într-un spațiu fără controale la frontierele interne, agenții de poliție dintr-un stat membru ar trebui să aibă, în temeiul dreptului aplicabil al Uniunii și al dreptului intern aplicabil, posibilitatea de a obține un acces echivalent la informațiile disponibile colegilor lor din alt stat membru. În acest sens, autoritățile de aplicare a legii ar trebui să coopereze în mod eficace și implicit în întreaga Uniune. Prin urmare, o componentă esențială a măsurilor luate în sprijinul securității publice într-un spațiu interdependent fără controale la frontierele interne este cooperarea polițienească în ceea ce privește schimbul de informații relevante pentru aplicarea legii. Schimbul de informații privind criminalitatea și activitățile infracționale, inclusiv terorismul, servesc obiectivului general de protejare a securității persoanelor fizice.
- (3) Schimbul de informații dintre statele membre în scopul prevenirii și depistării infracțiunilor este reglementat de Convenția de punere în aplicare a Acordului Schengen din 14 iunie 1985¹, adoptată la 19 iunie 1990, în special de articolele 39 și 46 ale acesteia. Decizia-cadru 2006/960/JAI a Consiliului² a înlocuit parțial aceste dispoziții și a introdus noi norme pentru schimbul de informații și de date operative între autoritățile de aplicare a legii ale statelor membre.
- (4) Evaluările, inclusiv cele efectuate în temeiul Regulamentului (UE) nr. 1053/2013 al Consiliului³, au indicat faptul că Decizia-cadru 2006/960/JAI nu este suficient de clară și nu asigură un schimb adecvat și rapid de informații relevante între statele membre. Evaluările au indicat, de asemenea, că această decizie-cadru este puțin utilizată în realitate, parțial din cauza lipsei de claritate întâlnite în practică între domeniul de aplicare al Convenției de punere în aplicare a Acordului Schengen și cel al deciziei-cadru.

¹ Convenția de punere în aplicare a Acordului Schengen din 14 iunie 1985 între guvernele statelor din Uniunea Economică Benelux, Republicii Federale Germania și Republicii Franceze privind eliminarea treptată a controalelor la frontierele comune (JO L 239, 22.9.2000, p. 19).

² Decizia-cadru 2006/960/JAI a Consiliului din 18 decembrie 2006 privind simplificarea schimbului de informații și date operative între autoritățile de aplicare a legii ale statelor membre ale Uniunii Europene (JO L 386, 29.12.2006, p. 89).

³ Regulamentul (UE) nr. 1053/2013 al Consiliului din 7 octombrie 2013 de instituire a unui mecanism de evaluare și monitorizare în vederea verificării aplicării acquis-ului Schengen și de abrogare a Deciziei Comitetului executiv din 16 septembrie 1998 de instituire a Comitetului permanent pentru evaluarea și punerea în aplicare a Acordului Schengen (JO L 295, 6.11.2013, p. 27).

- (5) Prin urmare, cadrul juridic existent, care constă în dispozițiile relevante ale Convenției de punere în aplicare a Acordului Schengen și ale Deciziei-cadru 2006/960/JAI, ar trebui actualizat și înlocuit, astfel încât să se faciliteze și să se asigure, prin stabilirea unor norme clare și armonizate, un schimb adecvat și rapid de informații între autoritățile de aplicare a legii competente ale diferitelor state membre.
- (6) În special, discrepanțele dintre dispozițiile relevante ale Convenției de punere în aplicare a Acordului Schengen și ale Deciziei-cadru 2006/960/JAI ar trebui abordate prin includerea schimburilor de informații în scopul prevenirii, depistării sau investigării infracțiunilor, înlocuind astfel în totalitate, în ceea ce privește schimburile menționate, articolele 39 și 46 din convenția respectivă și oferind astfel securitatea juridică necesară. În plus, normele relevante ar trebui simplificate și clarificate, pentru a facilita aplicarea lor efectivă în practică.

- (7) Este necesar să se stabilească norme care să reglementeze aspectele transversale ale acestui schimb de informații între statele membre, **inclusiv informațiile obținute în cadrul operațiunilor de colectare a datelor operative în materie penală. Aceasta ar trebui să includă schimbul de informații prin intermediul centrelor de cooperare polițienească și vamală instituite între două sau mai multe state membre pe baza unor acorduri bilaterale sau multilaterale în scopul prevenirii, depistării sau investigării infracțiunilor. Pe de altă parte, aceasta nu ar trebui să includă schimbul bilateral de informații cu state terțe.** Normele prezentei directive nu ar trebui să afecteze aplicarea normelor dreptului Uniunii privind sistemele sau cadrele specifice pentru astfel de schimburi, cum ar fi cele prevăzute de Regulamentele (UE) 2018/1860⁴, (UE) 2018/1861⁵, (UE) 2018/1862⁶ și (UE) 2016/794⁷ ale Parlamentului European și ale Consiliului, de Directivele (UE) 2016/681⁸ și 2019/1153⁹ ale Parlamentului European și ale Consiliului și de Deciziile 2008/615/JAI¹⁰ și 2008/616/JAI¹¹ ale Consiliului.

⁴ Regulamentul (UE) 2018/1860 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 noiembrie 2018 privind utilizarea Sistemului de informații Schengen pentru returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală (JO L 312, 7.12.2018, p. 1).

⁵ Regulamentul (UE) 2018/1861 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 noiembrie 2018 privind instituirea, funcționarea și utilizarea Sistemului de informații Schengen (SIS) în domeniul verificărilor la frontiere, de modificare a Convenției de punere în aplicare a Acordului Schengen și de modificare și abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1987/2006 (JO L 312, 7.12.2018, p. 14).

⁶ Regulamentul (UE) 2018/1862 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 noiembrie 2018 privind instituirea, funcționarea și utilizarea Sistemului de informații Schengen (SIS) în domeniul cooperării polițienești și al cooperării judiciare în materie penală, de modificare și de abrogare a Deciziei 2007/533/JAI a Consiliului și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1986/2006 și a Deciziei 2010/261/UE a Comisiei (JO L 312, 7.12.2018, p. 56).

⁷ Regulamentul (UE) 2016/794 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 mai 2016 privind Agenția Uniunii Europene pentru Cooperare în Materie de Aplicare a Legii (Europol) și de înlocuire și de abrogare a Deciziilor 2009/371/JAI, 2009/934/JAI, 2009/935/JAI, 2009/936/JAI și 2009/968/JAI ale Consiliului (JO L 135, 24.5.2016, p. 53).

⁸ Directiva (UE) 2016/681 a Parlamentului European și a Consiliului din 27 aprilie 2016 privind utilizarea datelor din registrul cu numele pasagerilor (PNR) pentru prevenirea, depistarea, investigarea și urmărirea penală a infracțiunilor de terorism și a infracțiunilor grave (JO L 119, 4.5.2016, p. 132).

⁹ Directiva (UE) 2019/1153 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 iunie 2019 de stabilire a normelor de facilitare a utilizării informațiilor financiare și de alt tip în scopul prevenirii, depistării, investigării sau urmăririi penale a anumitor infracțiuni și de abrogare a Deciziei 2000/642/JAI a Consiliului (JO L 186, 11.7.2019, p. 122).

¹⁰ Decizia 2008/615/JAI a Consiliului din 23 iunie 2008 privind intensificarea cooperării transfrontaliere, în special în domeniul combaterii terorismului și a criminalității transfrontaliere (JO L 210, 6.8.2008, p. 1).

¹¹ Decizia 2008/616/JAI a Consiliului din 23 iunie 2008 privind punerea în aplicare a Deciziei 2008/615/JAI privind intensificarea cooperării transfrontaliere, în special în domeniul combaterii terorismului și a criminalității transfrontaliere (JO L 210, 6.8.2008, p. 12). Printr-o propunere de regulament privind schimbul automatizat de date în scopul cooperării polițienești („Prüm II”) se intenționează abrogarea unor părți din deciziile respective ale Consiliului.

Prezenta directivă nu aduce atingere dispozițiilor Convenției, semnată pe baza articolului K.3 din Tratatul privind Uniunea Europeană, privind asistența reciprocă și cooperarea între autoritățile vamale (Napoli II).

- (7a) **Având în vedere că prezenta directivă nu ar trebui să se aplice prelucrării datelor cu caracter personal în cadrul unei activități care nu intră sub incidența dreptului Uniunii, activitățile privind securitatea națională nu ar trebui să fie considerate activități care se încadrează în domeniul de aplicare al prezentei directive.**
- (8) Prezenta directivă nu reglementează furnizarea și utilizarea informațiilor ca probe în cadrul procedurilor judiciare. În special, prezenta directivă nu ar trebui înțeleasă ca stabilind un drept de utilizare a informațiilor furnizate în temeiul său ca probe și, prin urmare, nu aduce atingere niciunei cerințe prevăzute în legislația aplicabilă privind obținerea consimțământului statului membru care furnizează informațiile în vederea unei astfel de utilizări. Prezenta directivă nu aduce atingere unor acte legislative ale Uniunii privind probele, precum Regulamentul (UE) .../...¹² [*privind ordinele europene de divulgare și de păstrare a probelor electronice în materie penală*] și Directiva (UE) .../...¹³ [*de stabilire a unor norme armonizate privind desemnarea reprezentanților legali în scopul obținerii de probe în cadrul procedurilor penale*]. **În consecință, statele membre își pot da consimțământul pentru utilizarea informațiilor ca probe în cadrul procedurilor judiciare în momentul furnizării informațiilor sau ulterior, inclusiv în cazul în care acest lucru este necesar în temeiul dreptului intern, prin utilizarea instrumentelor privind cooperarea judiciară în vigoare între statele membre.**

¹² Propunere de regulament, COM/2018/225 final - 2018/0108 (COD).

¹³ Propunere de directivă, COM/2018/226 final - 2018/0107 (COD).

- (9) Toate schimburile de informații efectuate în temeiul prezentei directive ar trebui să respecte **patru [...] principii generale, și anume principiile disponibilității, accesului echivalent, [...] confidențialității și proprietății asupra datelor.** Deși principiile menționate nu aduc atingere dispozițiilor mai specifice ale prezentei directive, ele ar trebui să ghideze interpretarea și aplicarea acestora, în cazurile relevante. De exemplu, principiul disponibilității ar trebui înțeles ca indicând faptul că informațiile relevante aflate la dispoziția punctului de contact unic sau a autorităților de aplicare a legii ale unui stat membru ar trebui să fie disponibile, în cea mai mare măsură posibilă, și celorlalte state membre. Totuși, principiul nu ar trebui să aducă atingere aplicării, atunci când acest lucru este justificat, a unor dispoziții specifice ale prezentei directive care restricționează disponibilitatea informațiilor, cum ar fi cele privind motivele de refuz al cererilor de informații și de acordare a autorizațiilor judiciare, **și nici obligației de a avea consimțământul statului care a furnizat inițial informațiile pentru a le comunica.** În plus, în conformitate cu principiul accesului echivalent, accesul punctului de contact unic și al autorităților de aplicare a legii ale altor state membre la informațiile relevante ar trebui să fie, în esență, același și, prin urmare, nu ar trebui să fie nici mai strict, nici mai puțin strict decât accesul punctului de contact unic și al autorităților de aplicare a legii ale respectivului stat membru, sub rezerva dispozițiilor mai specifice ale directivei.
- (9a) **Conceptul de informații disponibile pe care se bazează directiva include atât informațiile direct accesibile, cât și pe cele indirect accesibile autorităților de aplicare a legii. Informațiile direct accesibile se referă la toate informațiile care sunt păstrate într-o bază de date direct accesibilă punctului unic de contact sau autorităților de aplicare a legii din statul membru solicitat, indiferent dacă au fost sau nu obținute anterior prin măsuri coercitive. Pe de altă parte, informațiile indirect accesibile necesită intervenția punctului unic de contact sau a autorităților de aplicare a legii din statul membru solicitat pentru a le obține. Această acțiune nu ar trebui să includă măsuri coercitive. Fiecare stat membru ar trebui să furnizeze Secretariatului General al Consiliului lista sa de informații direct accesibile și lista sa de informații indirect accesibile, spre a fi incluse în „Fișele naționale” atașate la documentul Consiliului intitulat „Manual privind schimbul de informații referitor la asigurarea respectării legii”.**

- (10) Pentru a atinge obiectivul de facilitare și de asigurare a unui schimb adecvat și rapid de informații între statele membre, ar trebui să se prevadă obținerea unor astfel de informații prin transmiterea unei cereri de informații punctului de contact unic al celui alt stat membru în cauză, în conformitate cu anumite cerințe clare, simplificate și armonizate. În ceea ce privește conținutul unor astfel de cereri de informații, ar trebui să se precizeze, în special, în mod exhaustiv, suficient de detaliat și fără a aduce atingere necesității unei evaluări de la caz la caz, situațiile în care cererile trebuie considerate urgente și explicațiile minime pe care trebuie să le conțină acestea.
- (11) Punctele de contact unice ale fiecărui stat membru ar trebui, în orice caz, să aibă posibilitatea de a transmite cereri de informații punctului de contact unic al altui stat membru, dar, din motive de flexibilitate, statelor membre ar trebui să li se permită să decidă că, pe lângă punctul de contact unic, și **unele dintre** autoritățile lor de aplicare a legii **implicate în cooperarea europeană** pot transmite astfel de cereri **punctelor de contact unice ale altor state membre. Lista acestor autorități de aplicare a legii desemnate ar trebui actualizată și furnizată de către fiecare stat membru Comisiei și Secretariatului General al Consiliului, spre a fi inclusă în „Fișele naționale” atașate la documentul Consiliului intitulat „Manual privind schimbul de informații referitor la asigurarea respectării legii”**. Pentru ca punctele de contact unice să își poată îndeplini atribuțiile de coordonare prevăzute de prezenta directivă, este necesar totuși ca, în cazul în care un stat membru ia o astfel de decizie, punctul său de contact unic să fie informat cu privire la toate cererile trimise, precum și cu privire la orice alte comunicări legate de acestea, prin adăugarea lor în copie.

- (12) Este necesară stabilirea unor termene de răspuns pentru a asigura prelucrarea rapidă a cererilor de informații transmise unui punct de contact unic. Aceste termene ar trebui să fie clare și proporționale și să ia în considerare dacă cererea de informații este urgentă și dacă **informațiile sunt accesibile direct sau indirect autorităților de aplicare a legii [...]**. Pentru a asigura respectarea termenelor aplicabile, permițând totuși un anumit grad de flexibilitate atunci când acest lucru este justificat în mod obiectiv, este necesar să se permită abateri, în mod excepțional, numai în cazul și în măsura în care autoritatea judiciară competentă a statului membru solicitat are nevoie de timp suplimentar pentru a decide cu privire la acordarea autorizației judiciare necesare. O astfel de necesitate ar putea apărea, de exemplu, din cauza domeniului larg de aplicare sau a complexității aspectelor care fac obiectul cererii de informații. **Pentru a limita riscurile de pierdere a ocaziei de a întreprinde acțiuni critice în cazuri specifice, ar trebui să se furnizeze informații statului membru solicitant de îndată ce informațiile sunt deținute de punctul unic de contact, chiar dacă informațiile respective reprezintă doar o parte din informațiile generale disponibile care sunt relevante pentru cerere. Restul informațiilor ar trebui furnizate ulterior.**
- (13) În cazuri excepționale, poate fi justificat în mod obiectiv ca un stat membru să refuze să dea curs unei cereri de informații transmise unui punct de contact unic. Pentru a asigura funcționarea eficace a sistemului creat prin prezenta directivă, cazurile respective ar trebui specificate în mod exhaustiv și interpretate în mod restrictiv. Atunci când numai o parte din informațiile vizate de o astfel de cerere de informații intră în domeniul de aplicare al motivelor de refuz al cererii, celelalte informații trebuie furnizate în termenele stabilite de prezenta directivă. Ar trebui să se prevadă posibilitatea solicitării de clarificări, o astfel de solicitare clarificări trebuind să suspende termenele aplicabile. Cu toate acestea, o astfel de posibilitate ar trebui să existe numai atunci când clarificările sunt necesare în mod obiectiv și proporționale, în sensul că, în lipsa efectuării clarificărilor solicitate, cererea de informații ar trebui refuzată din unul dintre motivele enumerate în prezenta directivă. În interesul cooperării eficace, ar trebui să fie posibil în continuare să se solicite clarificările necesare și în alte situații, fără ca acest lucru să ducă însă la suspendarea termenelor.

- (14) Pentru a permite flexibilitatea necesară în ceea ce privește nevoile operaționale, care pot varia în practică, ar trebui să se prevadă alte două mijloace de schimb de informații, pe lângă cererile de informații transmise punctelor de contact unice. Primul este furnizarea spontană de informații, și anume, din inițiativa proprie fie a punctului de contact unic, fie a autorităților de aplicare a legii, fără a transmite o cerere prealabilă. Al doilea este furnizarea de informații în urma unei cereri de informații transmise fie de punctele de contact unice, fie de autoritățile de aplicare a legii nu punctului de contact unic, ci direct autorităților de aplicare a legii ale altui stat membru. În ceea ce privește ambele mijloace, ar trebui stabilit doar un număr limitat de cerințe minime, în special în ceea ce privește informarea punctelor de contact unice și, în cazurile de furnizare de informații din proprie inițiativă, referitor la situațiile în care informațiile trebuie furnizate și limba care trebuie utilizată în acest scop.
- (15) Cerința emiterii unei autorizații judiciare prealabile pentru furnizarea de informații poate constitui o garanție importantă. Sistemele juridice ale statelor membre diferă în această privință, iar prezenta directivă nu ar trebui înțeleasă ca aducând atingere unor astfel de cerințe stabilite în temeiul dreptului intern, ci ca introducând condiția ca schimburile interne și schimburile dintre statele membre să fie tratate într-un mod echivalent, atât pe fond, cât și procedural. În plus, pentru a reduce la minimum orice întârzieri și complicații legate de aplicarea unei astfel de cerințe, punctul de contact unic sau, după caz, autoritățile de aplicare a legii ale statului membru al autorității judiciare competente ar trebui să ia toate măsurile practice și juridice necesare, dacă este cazul în cooperare cu punctul de contact unic sau cu autoritatea de aplicare a legii a altui stat membru, care a solicitat informațiile, pentru a obține autorizația judiciară cât mai curând posibil. **Deși temeiul juridic al directivei se limitează la cooperarea în materie de asigurare a respectării legii în temeiul articolului 87 alineatul (2) litera (a) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, acest lucru nu împiedică ca autoritățile judiciare să fie vizate de unele dintre dispozițiile prezentei directive.**

- (16) Este deosebit de important să fie asigurată protecția datelor cu caracter personal, în conformitate cu dreptul Uniunii, în legătură cu toate schimburile de informații efectuate în temeiul prezentei directive. În acest scop, normele prezentei directive ar trebui să fie aliniate la Directiva (UE) 2016/680 a Parlamentului European și a Consiliului¹⁴. În special, ar trebui să se precizeze că orice schimb de date cu caracter personal între punctele de contact unice și autoritățile de aplicare a legii trebuie să rămână limitat la categoriile de date enumerate în secțiunea B punctul 2 din anexa II la Regulamentul (UE) 2016/794 al Parlamentului European și al Consiliului¹⁵. În plus, în măsura posibilului, orice astfel de date cu caracter personal ar trebui să fie diferențiate în funcție de gradul lor de acuratețe și fiabilitate, astfel încât faptele să fie diferențiate de evaluările personale, pentru a se asigura atât protecția persoanelor fizice, cât și calitatea și fiabilitatea informațiilor care fac obiectul schimburilor. În cazul în care se constată că datele cu caracter personal sunt incorecte, acestea ar trebui rectificate sau șterse fără întârziere. O astfel de rectificare sau ștergere, precum și orice altă prelucrare a datelor cu caracter personal în legătură cu activitățile desfășurate în temeiul prezentei directive ar trebui să se efectueze în conformitate cu normele aplicabile ale dreptului Uniunii, în special cu Directiva (UE) 2016/680 și cu Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului¹⁶, ale căror dispoziții nu sunt afectate de prezenta directivă.

¹⁴ Directiva (UE) 2016/680 a Parlamentului European și a Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice referitor la prelucrarea datelor cu caracter personal de către autoritățile competente în scopul prevenirii, depistării, investigării sau urmăririi penale a infracțiunilor sau al executării pedepselor și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Deciziei-cadru 2008/977/JAI a Consiliului (JO L 119 4.5.2016, p. 89).

¹⁵ Regulamentul (UE) 2016/794 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 mai 2016 privind Agenția Uniunii Europene pentru Cooperare în Materie de Aplicare a Legii (Europol) și de înlocuire și de abrogare a Deciziilor 2009/371/JAI, 2009/934/JAI, 2009/935/JAI, 2009/936/JAI și 2009/968/JAI ale Consiliului (JO L 135, 24.5.2016, p. 53).

¹⁶ Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO L 119 4.5.2016, p. 1).

- (17) Pentru a permite furnizarea adecvată și rapidă informațiilor de către punctele de contact unice, fie la cerere, fie din proprie inițiativă, este important ca membrii personalului competenți ai statelor membre în cauză să se poată înțelege. Barierele lingvistice împiedică adesea schimbul transfrontalier de informații. Din acest motiv, ar trebui stabilite norme privind limbile care pot fi utilizate la redactarea cererilor de informații transmise punctelor de contact unice, la furnizarea de către punctele de contact unice a informațiilor solicitate, precum și în orice alte comunicări legate de acestea, cum ar fi refuzurile și clarificările. Aceste norme ar trebui să asigure un echilibru între, pe de o parte, respectarea diversității lingvistice din cadrul Uniunii și menținerea unor costuri de traducere cât mai reduse posibil și, pe de altă parte, nevoile operaționale aferente unui schimb adecvat și rapid de informații la nivel transfrontalier. Prin urmare, statele membre ar trebui să stabilească o listă care să conțină una sau mai multe limbi [...], la alegerea lor, dar care să conțină, de asemenea, o limbă larg înțeleasă și utilizată în practică, și anume engleza. **Lista limbilor ar trebui actualizată și furnizată de fiecare stat membru Comisiei și Secretariatului General al Consiliului, spre a fi inclusă în „Fișele naționale” atașate la documentul Consiliului intitulat „Manual privind schimbul de informații referitor la asigurarea respectării legii”.**

- (18) Dezvoltarea în continuare a Agenției Uniunii Europene pentru Cooperare în Materie de Aplicare a Legii (Europol) ca platformă de informare a Uniunii în materie penală reprezintă o prioritate. Din acest motiv, atunci când au loc schimburi de informații sau orice comunicare conexă, indiferent dacă acest lucru este rezultatul unei cereri de informații transmise unui punct de contact unic ori unei autorități de aplicare a legii sau dacă informațiile sunt solicitate din proprie inițiativă, ar trebui să se transmită o copie Europolului, însă numai în măsura în care se referă la infracțiuni care se încadrează în domeniul de aplicare al obiectivelor Europol. **Această dispoziție merge mai departe decât Regulamentul (UE) 2016/794 al Parlamentului European și al Consiliului și consolidează dispozițiile articolului 7 alineatul (6) litera (a), care lasă la latitudinea statului membru să decidă dacă informațiile ar trebui trimise agenției.** În practică, acest lucru se poate realiza prin bifarea implicită a căsuței SIENA aferentă. **În anumite cazuri în care transmiterea de informații către Europol ar putea pune în pericol securitatea națională, o anchetă în curs sau siguranța unei persoane, sau în care divulgarea informațiilor ar pune în pericol principiul proprietății asupra datelor, punctele de contact unice și autoritățile de aplicare a legii ar trebui să poată deroga de la această adăugare obligatorie în copie, ceea ce justifică stabilirea unei liste de excepții în conformitate cu articolul 7 alineatul (7) din Regulamentul (UE) 2016/794 al Parlamentului European și al Consiliului. Această dispoziție nu aduce atingere articolelor 18 și 19 din Regulamentul (UE) 2016/794 al Parlamentului European și al Consiliului, referitoare la stabilirea scopului prelucrării informațiilor de către Europol și la restricțiile privind prelucrarea acestora.**

- (19) Proliferarea canalelor de comunicare utilizate pentru transmiterea de informații privind asigurarea respectării legii între statele membre [...] ar trebui remediată, deoarece împiedică schimbul adecvat și rapid de astfel de informații. Prin urmare, utilizarea aplicației de rețea pentru schimbul securizat de informații, denumită SIENA, gestionată de Europol în conformitate cu Regulamentul (UE) 2016/794, ar trebui să devină obligatorie pentru toate aceste furnizări de informații și comunicări efectuate în temeiul prezentei directive, inclusiv pentru trimiterea de cereri de informații punctelor de contact unice și direct autorităților de aplicare a legii, pentru furnizarea de informații în urma unor astfel de cereri și din proprie inițiativă, pentru comunicările privind refuzurile și clarificările, precum și pentru transmiterea de copii punctelor de contact unice și Europolului. **Acest lucru nu ar trebui să se aplice schimbului intern de informații în cadrul unui stat membru.** În acest scop, toate punctele de contact unice, precum și toate autoritățile de aplicare a legii care pot fi implicate în astfel de schimburi ar trebui să fie conectate direct la SIENA. În acest sens, ar trebui prevăzută o perioadă de tranziție pentru a permite implementarea deplină a SIENA. **În plus, pentru a ține seama de realitatea operațională și pentru a nu împiedica buna cooperare între autoritățile de aplicare a legii, a fost stabilită o listă de excepții pentru a aborda cazurile în care alegerea unui alt canal de comunicare securizat este justificată și promovează schimbul de informații.**

- (20) Pentru a simplifica, a facilita și a gestiona mai bine fluxurile de informații, fiecare stat membru ar trebui să înființeze [...] un punct de contact unic responsabil de coordonarea schimburilor de informații efectuate în temeiul prezentei directive. **După înființarea punctului său de contact unic, fiecare stat membru ar trebui să furnizeze aceste informații Comisiei în vederea publicării ulterioare și ar trebui să actualizeze informațiile respective, dacă este necesar. Fiecare stat membru ar trebui să furnizeze Secretariatului General al Consiliului aceleași informații, spre a fi incluse în „Fișele naționale” atașate la documentul Consiliului intitulat „Manual privind schimbul de informații referitor la asigurarea respectării legii”.** Punctele de contact unice ar trebui, în special, să contribuie la atenuarea fragmentării peisajului autorităților de aplicare a legii, în mod specific în ceea ce privește fluxurile de informații, ca răspuns la nevoia tot mai mare de a combate în comun criminalitatea transfrontalieră, cum ar fi traficul de droguri și terorismul. Pentru ca punctele de contact unice să își poată îndeplini în mod eficace funcțiile de coordonare în ceea ce privește schimbul transfrontalier de informații în scopul aplicării legii efectuat în temeiul prezentei directive, ar trebui să li se atribuie o serie de sarcini minime specifice și să aibă, de asemenea, anumite capacități minime.
- (21) Aceste capacități ale punctelor de contact unice ar trebui să includă accesul la toate informațiile disponibile în propriul stat membru, **indiferent dacă aceste informații sunt accesibile direct sau indirect autorităților de aplicare a legii în conformitate cu considerentul 9a**, inclusiv printr-un acces ușor la toate bazele de date și platformele relevante ale Uniunii și internaționale, în conformitate cu modalitățile specificate în dreptul aplicabil al Uniunii și în dreptul intern aplicabil. Pentru a putea îndeplini cerințele prezentei directive, în special cele referitoare la termenele-limită, punctele de contact unice ar trebui să dispună de resurse adecvate, inclusiv de capacități de traducere corespunzătoare, și să funcționeze în permanență. În această privință, instituirea unui birou de recepție care să fie în măsură să verifice, să prelucereze și să transmită mai departe cererile de informații primite poate spori eficiența și eficacitatea acestora. Aceste capacități ar trebui să includă, de asemenea, disponibilitatea, în orice moment, a unor autorități judiciare competente să acorde autorizațiile judiciare necesare. În practică, acest lucru poate fi realizat, de exemplu, prin asigurarea prezenței fizice sau a disponibilității funcționale a acestor autorități judiciare, fie la sediul punctului de contact unic, fie direct la cerere, în cadrul unui serviciu de gardă.

- (22) Pentru a-și putea îndeplini în mod eficace atribuțiile de coordonare care le revin în temeiul prezentei directive, punctele de contact unice ar trebui să fie compuse din reprezentanți ai autorităților naționale de aplicare a legii a căror implicare este necesară pentru schimbul adecvat și rapid de informații în temeiul prezentei directive. Deși fiecărui stat membru îi revine sarcina de a decide cu privire la organizarea și componența exactă necesare pentru a îndeplini această cerință, respectivii reprezentanți pot include autoritățile polițienești, autoritățile vamale și alte autorități de aplicare a legii care au competențe în materie de prevenire, depistare sau investigare a infracțiunilor, precum și posibile puncte de contact pentru birourile regionale și bilaterale, cum ar fi ofițerii de legătură și atașații detașați sau numiți în alte state membre și în agențiile relevante de aplicare a legii ale Uniunii, cum ar fi Europol. Cu toate acestea, în interesul unei coordonări eficace, punctele de contact unice ar trebui să fie compuse cel puțin din reprezentanți ai unității naționale a Europol, ai biroului SIRENE[...] și ai biroului central național al Interpol, astfel cum au fost instituite în temeiul legislației relevante și prin excepție de la faptul că prezenta directivă nu se aplică schimburilor de informații reglementate în mod specific de această legislație a Uniunii.

- (23) Implementarea și operarea de către punctele de contact unice a unui sistem electronic unic de gestionare a cazurilor, care are anumite funcții și capacități minime, sunt necesare pentru a le permite acestora să își îndeplinească sarcinile care le revin în temeiul prezentei directive în mod eficace și eficient, în special în ceea ce privește gestionarea informațiilor. **La dezvoltarea sistemului de gestionare a cazurilor ar trebui utilizat standardul privind formatul universal pentru mesaje (*universal message format* - UMF). Autoritățile statelor membre și Europolul sunt încurajate să utilizeze standardul UMF, care ar trebui să servească drept standard pentru schimbul structurat și transfrontalier de informații între sistemele de informații, autorități sau organizații din domeniul justiției și afacerilor interne.**
- (24) Pentru a permite monitorizarea și evaluarea necesare a aplicării prezentei directive, statele membre ar trebui să aibă obligația de a colecta și de a furniza anual Comisiei anumite date. Această cerință este necesară, în special, pentru a remedia problema lipsei unor date comparabile care să cuantifice schimburile de informații relevante și, de asemenea, pentru a facilita obligația de raportare a Comisiei. **Datele solicitate ar trebui să fie generate automat de sistemul de gestionare a cazurilor și de SIENA.**
- (25) Caracterul transfrontalier al infracțiunilor și al terorismului impune ca statele membre să se bazeze unele pe celelalte pentru a combate aceste infracțiuni. Fluxurile de informații adecvate și rapide între autoritățile relevante de aplicare a legii și Europol nu pot fi asigurate în mod satisfăcător de către statele membre acționând individual. Date fiind amploarea și efectele acțiunii, astfel de fluxuri de informații pot fi asigurate mai bine la nivelul Uniunii, prin instituirea unor norme comune privind schimbul de informații. Astfel, Uniunea poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității stabilit la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este definit la articolul menționat, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivelor menționate.

- (26) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 22 privind poziția Danemarcei, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Danemarca nu participă la adoptarea prezentei directive, aceasta nu este obligatorie pentru respectivul stat membru și nu i se aplică. Deoarece prezenta directivă constituie o dezvoltare a acquis-ului Schengen, Danemarca ar trebui să decidă, în conformitate cu articolul 4 din protocolul menționat, în termen de șase luni de la data la care Consiliul decide cu privire la prezenta directivă, dacă o va transpune în legislația sa națională.
- (27) Prezenta directivă constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen la care Irlanda participă, în conformitate cu Decizia 2002/192/CE a Consiliului¹⁷. Prin urmare, Irlanda participă la adoptarea prezentei directive și are obligații în temeiul acesteia.
- (28) În ceea ce privește Islanda și Norvegia, prezenta directivă constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen în înțelesul Acordului încheiat de Consiliul Uniunii Europene și Republica Islanda și Regatul Norvegiei privind asocierea acestora din urmă la implementarea, aplicarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen¹⁸, care intră sub incidența domeniului menționat la articolul 1 punctul H din Decizia 1999/437/CE a Consiliului¹⁹.

¹⁷ **Decizia 2002/192/CE a Consiliului din 28 februarie 2002 privind solicitarea Irlandei de a participa la unele dintre dispozițiile acquis-ului Schengen (JO L 64, 7.3.2002).**

¹⁸ JO L 176, 10.7.1999, p. 36.

¹⁹ Decizia 1999/437/CE a Consiliului din 17 mai 1999 privind anumite modalități de aplicare a Acordului încheiat între Consiliul Uniunii Europene și Republica Islanda și Regatul Norvegiei în ceea ce privește asocierea acestor două state în vederea punerii în aplicare, a asigurării respectării și dezvoltării acquisului Schengen (JO L 176, 10.7.1999).

- (29) În ceea ce privește Elveția, prezenta directivă constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen în înțelesul Acordului dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană cu privire la asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen²⁰, care se află sub incidența articolului 1 punctul H din Decizia 1999/437/CE a Consiliului, coroborat cu articolul 3 din Decizia 2008/146/CE a Consiliului²¹ și cu articolul 3 din Decizia 2008/149/JAI a Consiliului²².

²⁰ JO L 53, 27.2.2008, p. 52.

²¹ Decizia 2008/146/CE a Consiliului din 28 ianuarie 2008 privind încheierea, în numele Comunității Europene, a Acordului între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană cu privire la asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen (JO L 53, 27.2.2008).

²² Decizia 2008/149/JAI a Consiliului din 28 ianuarie 2008 privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a Acordului între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană cu privire la asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen (JO L 53, 27.2.2008).

- (30) În ceea ce privește Liechtensteinul, prezenta directivă constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen în înțelesul Protocolului dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană, Confederația Elvețiană și Principatul Liechtenstein privind aderarea Principatului Liechtenstein la Acordul între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind asocierea Confederației Elvețiene la punerea în practică, aplicarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen²³, care se află sub incidența articolului 1 punctul H din Decizia 1999/437/CE a Consiliului, coroborat cu articolul 3 din Decizia 2011/350/UE a Consiliului²⁴ și cu articolul 3 din Decizia 2011/349/UE a Consiliului²⁵,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

²³ JO L 160, 18.6.2011, p. 21.

²⁴ Decizia 2011/350/UE Consiliului din 7 martie 2011 privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a Protocolului dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană, Confederația Elvețiană și Principatul Liechtenstein privind aderarea Principatului Liechtenstein la Acordul dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen, în ceea ce privește eliminarea controalelor la frontierele interne și circulația persoanelor (JO L 160, 18.6.2011).

²⁵ Decizia 2011/349/UE a Consiliului din 7 martie 2011 privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a Protocolului dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană, Confederația Elvețiană și Principatul Liechtenstein privind aderarea Principatului Liechtenstein la Acordul dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen, în special în ceea ce privește cooperarea judiciară în materie penală și cooperarea polițienească (JO L 160, 18.6.2011).

Capitolul I

Dispoziții generale

Articolul 1

Obiect și domeniu de aplicare

- (1) Prezenta directivă stabilește norme privind schimbul de informații dintre autoritățile de aplicare a legii ale statelor membre[...] în scopul prevenirii, depistării sau investigării infracțiunilor.

În special, prezenta directivă stabilește norme privind:

- (a) cererile de informații transmise punctelor de contact unice instituite [...] de statele membre, în special cu privire la conținutul acestor cereri, **furnizarea de informații în temeiul unor astfel de cereri**, termenele obligatorii pentru furnizarea informațiilor solicitate[...] și motivele refuzării unor astfel de cereri[...];
- (b) furnizarea din proprie inițiativă a unor informații relevante punctelor de contact unice sau autorităților de aplicare a legii ale altor state membre, în special situațiile și modul în care trebuie furnizate aceste informații;
- (c) canalul de comunicare care trebuie utilizat pentru [...] schimburile de informații **în temeiul prezentei directive** și informațiile care trebuie furnizate punctelor de contact unice în legătură cu efectuarea de schimburi de informații direct între autoritățile de aplicare a legii ale statelor membre;
- (d) instituirea, sarcinile, componența și capacitățile punctului de contact unic, inclusiv norme privind implementarea unui sistem electronic unic de gestionare a cazurilor **care să îndeplinească funcțiile și capacitățile prevăzute la articolul 16 alineatul (1) pentru [...] sarcinile [...] prevăzute la articolul 14 alineatul (2).**

- (2) Prezenta directivă nu se aplică schimburilor de informații între autoritățile de aplicare a legii ale statelor membre care au scopul de a preveni, de a depista sau de a investiga infracțiunile reglementate în mod specific de alte acte ale dreptului Uniunii. **Fără a aduce atingere obligațiilor care le revin în temeiul prezentei directive și al altor acte din dreptul Uniunii, statele membre pot adopta sau menține dispoziții care să faciliteze și mai mult schimbul de informații cu [...] autoritățile de aplicare a legii din alte state membre în scopul prevenirii, depistării sau investigării infracțiunilor, inclusiv prin intermediul unor acorduri bilaterale sau multilaterale încheiate de statele membre.**
- (3) Prezenta directivă nu le impune statelor membre nicio obligație de a:
- (a) obține informații prin intermediul unor măsuri coercitive[...];
 - (b) stoca informații cu scopul **exclusiv de a le furniza autorităților de aplicare a legii din alte state membre** [...];
 - (c) furniza informații autorităților de aplicare a legii ale altor state membre pentru a fi utilizate ca probe în procedurile judiciare.
- (4) Prezenta directivă nu instituie niciun drept de a utiliza informațiile furnizate în conformitate cu dispozițiile sale ca probe în cadrul procedurilor judiciare. **Statul membru care furnizează informațiile își poate da consimțământul pentru utilizarea acestora ca probe în procedurile judiciare, inclusiv, dacă este necesar în temeiul dreptului intern, prin utilizarea instrumentelor privind cooperarea judiciară în vigoare între statele membre.**

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentei directive:

- (1) „autoritate de aplicare a legii” înseamnă orice autoritate a statelor membre competentă în temeiul dreptului intern să prevină, să depisteze sau să investigheze infracțiuni, **inclusiv autoritățile care participă la entități comune înființate între două sau mai multe state membre pe baza unor acorduri bilaterale sau multilaterale în scopul prevenirii, depistării sau investigării infracțiunilor. Agențiile sau unitățile care se ocupă în special de probleme de securitate națională și ofițerii de legătură detașați în temeiul articolului 47 din CISA nu intră sub incidența acestei definiții a autorității de aplicare a legii;**
- 1a. „autoritate de aplicare a legii desemnată” înseamnă o autoritate de aplicare a legii care este autorizată să transmită cereri de informații punctelor de contact unice ale altor state membre în conformitate cu articolul 4 alineatul (1);
2. „infracțiune **gravă**” înseamnă oricare dintre următoarele:
 - (a) infracțiunile menționate la articolul 2 alineatul (2) din Decizia-cadru 2002/584/JAI a Consiliului²⁶;
 - (b) infracțiunile menționate la articolul 3 alineatele (1) și (2) din Regulamentul (UE) 2016/794;
 - (c) [...]

²⁶ Decizia-cadru 2002/584/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre (JO L 190, 18.7.2002, p. 1).

3. „informație” înseamnă orice conținut referitor la una sau mai multe persoane fizice **sau juridice**, fapte sau circumstanțe relevante pentru autoritățile de aplicare a legii **în scopul [...] exercitării** sarcinilor care le revin în temeiul dreptului intern de prevenire, depistare sau investigare a infracțiunilor **sau de colectare a datelor operative în materie penală**;
4. „informație disponibilă” înseamnă fie o informație deținută **într-o bază de date direct accesibilă** de punctul de contact unic sau de autoritățile de aplicare a legii ale statului membru solicitat (**acces direct**), fie o informație pe care respectivele puncte de contact unice sau autorități de aplicare a legii le pot obține, fără a utiliza măsuri coercitive, de la alte autorități publice sau de la părți private stabilite în statul membru respectiv, **atunci când dreptul intern permite acest lucru și în conformitate cu dispozițiile acestuia (acces indirect)**;
5. „SIENA” înseamnă aplicația de rețea pentru schimbul securizat de informații, gestionată **și dezvoltată** de Europol, menită să faciliteze schimbul de informații dintre statele membre și Europol;
6. „date cu caracter personal” înseamnă datele cu caracter personal astfel cum sunt definite la articolul 3 [...] punctul 1 din [...] **Directiva (UE) 2016/680 [...]**;
7. „stat membru solicitant” înseamnă statul membru al cărui punct de contact unic sau autoritate de aplicare a legii desemnată depune o cerere de informații în conformitate cu articolul 4;
8. „stat membru solicitat” înseamnă statul membru al cărui punct de contact unic primește o cerere de informații în conformitate cu articolul 4.

Principiile care reglementează schimbul de informații

În legătură cu toate schimburile de informații efectuate în temeiul prezentei directive, statele membre se asigură că:

- (a) [...] informația [...] disponibilă punctului **lor** de contact unic sau autorităților **lor** de aplicare a legii [...] **poate fi** [...] furnizată punctului de contact unic sau autorităților de aplicare a legii ale altor state membre **în conformitate cu prezenta directivă** („principiul disponibilității”);
- (b) condițiile privind solicitarea de informații punctelor de contact unice [...] ale altor state membre și cele privind furnizarea de informații punctelor de contact unice și autorităților de aplicare a legii **desemnate** ale altor state membre sunt echivalente cu cele aplicabile solicitării și furnizării unor informații similare [...] **la nivel național** („principiul accesului echivalent”);
- (c) informațiile furnizate punctelor de contact unice sau autorităților de aplicare a legii ale [...] altor state membre care sunt marcate ca fiind confidențiale sunt protejate de **acestea** [...] în conformitate cu cerințele prevăzute în dreptul intern al statului membru respectiv care oferă un nivel similar de confidențialitate („principiul confidențialității”).
- (d) **în cazul în care informațiile solicitate au fost obținute inițial de la un alt stat membru sau de la o țară terță, aceste informații pot fi furnizate autorității de aplicare a legii dintr-un alt stat membru sau Europolului numai cu consimțământul și în conformitate cu condițiile impuse utilizării lor de către statul membru sau țara terță care le-a furnizat în mod inițial, cu excepția cazului în care statul membru sau țara terță în cauză și-a dat acordul prealabil pentru furnizarea informațiilor respective („principiul proprietății asupra datelor”).**

Capitolul II

Schimburile de informații efectuate prin intermediul punctelor de contact unice

Articolul 4

Cererile de informații transmise punctului de contact unic

- (1) Statele membre se asigură că **cererea de informații pe care** punctul lor de contact unic și, în cazul în care au decis astfel, autoritățile [...] de aplicare a legii **desemnate** o transmit [...] punctului[...] de contact unic[...] al[...] altui[...] stat[...] membru[...] **respectă** condițiile prevăzute la alineatele (2)-(5).

Statele membre notifică Comisiei lista autorităților de aplicare a legii desemnate la nivel național să transmită cereri de informații direct punctelor de contact unice ale altor state membre. Acestea actualizează informațiile respective dacă este necesar.

[...] Statele membre [...] se asigură că autoritățile lor [...] **de aplicare a legii desemnate** trimit, în același timp cu transmiterea acestor cereri, o copie a cererilor respective [...] punctului de contact unic al statului membru respectiv. **Din motivele excepționale prevăzute la alineatul (1a), statele membre pot decide să permită autorităților lor de aplicare a legii desemnate să nu trimită o astfel de copie.**

- (1a) Statele membre pot decide să permită autorităților lor de aplicare a legii desemnate să nu trimită, în același timp cu transmiterea cererilor în conformitate cu alineatul (1), o copie a acestor cereri punctului de contact unic al statului membru respectiv în următoarele cazuri:
- (a) investigații extrem de sensibile care necesită un nivel adecvat de confidențialitate pentru prelucrarea informațiilor lor, în cazul în care investigația ar putea fi pusă în pericol;
 - (b) cazurile de terorism care nu implică situații de urgență sau de gestionare a crizelor;
 - (c) protecția persoanelor a căror siguranță poate fi pusă în pericol.
- (2) Cererile de informații adresate punctului de contact unic al altui stat membru se transmit numai atunci când există motive obiective să se creadă că:
- (a) informațiile solicitate sunt necesare și proporționale atingerii scopului menționat la articolul 1 alineatul (1);
 - (b) informațiile solicitate sunt disponibile [...] statului membru [...] **respectiv, astfel cum această informație disponibilă este definită la articolul 2 punctul 4.**
- (3) Orice cerere de informații adresată punctului de contact unic al altui stat membru trebuie să precizeze dacă este urgentă sau nu.
- Aceste cereri de informații trebuie considerate urgente dacă, având în vedere toate faptele și circumstanțele relevante ale cazului respectiv, există motive obiective să se creadă că informațiile solicitate îndeplinesc una sau mai multe dintre următoarele condiții:
- (a) sunt esențiale pentru prevenirea unei amenințări imediate și grave la adresa siguranței publice a unui stat membru;
 - (b) sunt necesare pentru protejarea **vieții sau a integrității fizice** [...] a unei persoane care este expusă unui risc iminent;

- (c) sunt necesare pentru adoptarea unei decizii care poate implica menținerea unor măsuri restrictive care echivalează cu privarea de libertate;
 - (d) există un risc iminent să își piardă relevanța dacă nu sunt furnizate de urgență.
- (4) Cererile de informații adresate punctului de contact unic al altui stat membru trebuie să conțină toate explicațiile necesare pentru a permite prelucrarea lor adecvată și rapidă în conformitate cu prezenta directivă, inclusiv cel puțin următoarele:
- (a) o specificare a informațiilor solicitate, care să fie cât mai detaliată posibil în circumstanțele respective;
 - (b) o descriere a scopului în care sunt solicitate informațiile, **inclusiv o descriere a faptelor și indicarea infracțiunii la care se referă**;
 - (c) motivele obiective în temeiul cărora se crede că [...] statul[...] membru **respectiv**[...] dispune de informațiile solicitate, **astfel cum această informație disponibilă este definită la articolul 2 punctul 4**;
 - (d) o explicație a legăturii dintre scopul solicitării informațiilor și **orice** persoană sau **subiect** [...] la care se referă informațiile, după caz;
 - (e) motivele pentru care cererea este considerată urgentă, dacă este cazul;
 - (f) **restricții privind utilizarea informațiilor conținute în cerere în alte scopuri decât cele pentru care a fost transmisă cererea.**
- (5) Cererile de informații adresate punctului de contact unic al altui stat membru se transmit într-una dintre limbile incluse în lista stabilită de statul membru solicitat și se publică în conformitate cu articolul 11.

Articolul 5

Furnizarea de informații în baza cererilor transmise punctului de contact unic

- (1) Sub rezerva alineatului (2) al prezentului articol și a articolului 6 alineatul (3), statele membre se asigură că punctul lor de contact unic furnizează informațiile solicitate în conformitate cu articolul 4 cât mai curând posibil și[...] în următoarele termene, după caz:
- (a) opt ore, în cazul cererilor urgente referitoare la informațiile care sunt [...] **deținute într-o bază de date direct accesibilă de către punctul de contact unic sau de către autoritățile de aplicare a legii ale statului membru solicitat (acces direct) în conformitate cu articolul 2 punctul 4 [...]**;
 - (b) trei zile calendaristice, în cazul cererilor urgente referitoare la informațiile pe care **punctul de contact unic sau [...]** autoritățile de aplicare a legii ale statului membru solicitat **le pot obține de la alte autorități publice sau de la părți private stabilite în statul membru respectiv, în cazul în care acest lucru este permis de dreptul intern și în conformitate cu acesta, fără măsuri coercitive (acces indirect) [...]**;
 - (c) șapte zile calendaristice, în cazul **altor [...]** cereri [...].

Termenele [...] prevăzute la primul paragraf încep să curgă din momentul primirii cererii de informații.

- (2) Atunci când, în temeiul dreptului său intern, în conformitate cu articolul 9, informațiile solicitate sunt disponibile numai după obținerea unei autorizații judiciare, statul membru solicitat se poate abate de la termenele [...] **stabilite** la alineatul (1) în măsura în care acest lucru este necesar pentru obținerea unei astfel de autorizații.

În astfel de cazuri, statele membre se asigură că punctul lor de contact unic îndeplinește următoarele două sarcini:

- (i) informează imediat [...] statul membru solicitant cu privire la întârzierea preconizată, specificând durata prevăzută a întârzierii și motivele care stau la baza acesteia;
 - (ii) după informarea imediată, menține informat [...] statul membru solicitant și îi furnizează informațiile solicitate cât mai curând posibil după obținerea autorizației judiciare.
- (3) Statele membre se asigură că punctul lor de contact unic furnizează informațiile solicitate în conformitate cu articolul 4 [...] statului membru solicitant, în limba în care a fost transmisă cererea de informații în conformitate cu articolul 4 alineatul (5).

Statele membre se asigură că, atunci când punctul lor de contact unic furnizează informațiile solicitate autorității de aplicare a legii **desemnate** din statul membru solicitant, acesta trimite, de asemenea, în același timp, o copie a informațiilor respective punctului de contact unic al statului membru solicitant.

- (4) **Din motivele excepționale enumerate la articolul 4 alineatul (1a), statele membre pot decide să permită punctului lor de contact unic să nu trimită, în același timp cu furnizarea de informații autorităților de aplicare a legii desemnate dintr-un alt stat membru în conformitate cu prezentul articol, o copie a acestor informații către punctul de contact unic al statului membru respectiv.**
- (5) **Statele membre se asigură că, în cazul în care informațiile solicitate nu sunt disponibile punctului unic de contact și autorităților de aplicare a legii din statul membru solicitat, punctul lor unic de contact informează statul membru solicitant.**

Articolul 6

Refuzul de a da curs cererilor de informații

- (1) **Fără a se aduce atingere articolului 3 litera (b)**, statele membre se asigură că punctul lor de contact unic refuză să furnizeze informațiile solicitate în conformitate cu articolul 4 numai atunci când este aplicabil unul dintre următoarele motive:
- (a) [...]
 - (b) cererea de informații nu îndeplinește cerințele prevăzute la articolul 4;
 - (c) a fost refuzată acordarea autorizației judiciare necesare în temeiul dreptului intern al statului membru solicitat, în conformitate cu articolul 9;
 - (d) [...]
 - (e) există motive obiective pentru a crede că furnizarea informațiilor solicitate:
 - (i) ar contraveni intereselor esențiale ale securității **naționale** a statului membru solicitat **sau ar afecta** interesele respective;
 - (ii) ar pune în pericol [...] o investigație în curs privind o infracțiune sau
 - (iii) **ar pune în pericol siguranța unei persoane** [...].

- (f) cererea se referă la o infracțiune pasibilă de o pedeapsă maximă cu închisoarea de cel mult un an în temeiul dreptului statului membru solicitat sau cererea se referă la o chestiune care nu constituie o infracțiune în temeiul dreptului statului membru respectiv;
- (g) informațiile solicitate au fost obținute inițial de la un alt stat membru sau de la o țară terță, iar statul membru respectiv sau țara terță respectivă nu și-a dat, la cerere, consimțământul pentru furnizarea informațiilor.

Orice refuz afectează numai partea din informațiile solicitate la care se referă motivele prevăzute la primul paragraf și, după caz, nu aduce atingere obligației de a furniza celelalte părți ale informațiilor respective în conformitate cu prezenta directivă.

- (2) Statele membre se asigură că punctul lor de contact unic informează [...] statul membru solicitant cu privire la refuz, precizând motivele acestuia, în termenele prevăzute la articolul 5 alineatul (1).
- (3) Statele membre se asigură că punctul lor de contact unic solicită imediat [...] **statului membru solicitant** clarificările suplimentare necesare pentru a prelucra o cerere de informații care, fără clarificările suplimentare, ar trebui refuzată [...].

Termenele menționate la articolul 5 alineatul (1) se suspendă din momentul în care [...] statul membru solicitant primește cererea de clarificări până în momentul în care punctul de contact unic al statului membru solicitat primește clarificările.

- (4) Refuzurile, motivele refuzurilor, cererile de clarificări și clarificările menționate la alineatele (3) și (4), precum și orice alte comunicări referitoare la cererile de informații adresate punctului de contact unic al altui stat membru se transmit în limba în care a fost transmisă cererea în conformitate cu articolul 4 alineatul (5).

Capitolul III

Alte schimburi de informații

Articolul 7

Furnizarea de informații din proprie inițiativă

- (0) Statele membre pot furniza din proprie inițiativă, prin intermediul punctului lor de contact unic sau prin intermediul autorităților lor de aplicare a legii, informațiile de care dispun punctelor de contact unice sau autorităților de aplicare a legii din alte state membre, atunci când există motive obiective să se creadă că astfel de informații ar putea fi relevante pentru statul membru respectiv în scopurile menționate la articolul 1 alineatul (1).
- (1) Statele membre se asigură că punctul lor de contact unic sau autoritățile lor de aplicare a legii furnizează din proprie inițiativă [...] informațiile de care dispun punctelor de contact unice sau autorităților de aplicare a legii din alte state membre, atunci când există motive obiective să se creadă că astfel de informații ar putea fi relevante pentru statul membru respectiv în scopul **prevenirii, depistării sau investigării infracțiunilor grave astfel cum sunt definite la articolul 2 punctul 2** [...]. Cu toate acestea, nu există o astfel de obligație atunci când informațiilor respective li se aplică motivele menționate la articolul 6 alineatul (1) litera (c)[...] sau (e).
- (2) Statele membre se asigură că, atunci când punctul lor de contact unic sau autoritățile lor de aplicare a legii furnizează informații din proprie inițiativă **punctului de contact unic al altui stat membru** în conformitate cu alineatele (0) și (1), fac acest lucru în una dintre limbile incluse în lista stabilită de statul membru **care primește informațiile** [...] și publicată în conformitate cu articolul 11.

Statele membre se asigură că, atunci când punctul lor de contact unic [...] furnizează astfel de informații autorității de aplicare a legii a altui stat membru, acestea trimit, de asemenea, în același timp, o copie a informațiilor respective punctului de contact unic al celui alt stat membru. **Statele membre se asigură că, atunci când autoritățile lor de aplicare a legii furnizează astfel de informații punctului de contact unic sau autorității de aplicare a legii din alt stat membru, acestea trimit, de asemenea, în același timp, o copie a informațiilor respective propriului punct de contact unic sau punctului de contact unic al celui alt stat membru, după caz.**

- (2a) **Din motivele excepționale enumerate la articolul 4 alineatul (1a), statele membre pot decide să permită autorităților lor de aplicare a legii să nu trimită, în același timp cu furnizarea de informații punctului de contact unic sau autorităților de aplicare a legii dintr-un alt stat membru în conformitate cu prezentul articol, o copie a acestor informații către propriul punct de contact unic sau către punctul de contact unic al statului membru respectiv.**

Schimburi de informații în urma cererilor transmise direct autorităților de aplicare a legii

1. Statele membre se asigură că, atunci când punctele lor de contact unice [...] transmit cereri de informații direct autorităților de aplicare a legii ale altui stat membru, [...] ele furnizează, în același timp, o copie [...] a respectivei cereri punctului de contact unic al celuilalt stat membru [...]. **Statele membre se asigură că, în cazul în care autoritățile lor de aplicare a legii furnizează informații în urma unor astfel de cereri, ele furnizează, în același timp, o copie a acestor informații către propriul punct de contact unic.**
- (1a) Din motivele excepționale enumerate la articolul 4 alineatul (1a), statele membre pot decide să permită punctului lor de contact unic să nu trimită, în același timp cu cererea de informații către autoritățile de aplicare a legii dintr-un alt stat membru în conformitate cu alineatul (1), o copie a acestei cereri către punctul de contact unic al celuilalt stat membru. **Din motivele excepționale enumerate la articolul 4 alineatul (1a), statele membre pot decide să permită autorităților lor de aplicare a legii să nu trimită, în același timp cu furnizarea de informații punctului de contact unic al altui stat membru în conformitate cu alineatul (1), o copie a acestor informații către propriul punct de contact unic.**
2. Statele membre se asigură că, în cazul în care autoritățile lor de aplicare a legii transmit cereri de informații sau furnizează informații în temeiul unor astfel de cereri direct autorităților de aplicare a legii dintr-un alt stat membru, ele furnizează, în același timp, o copie a cererii sau a informațiilor respective propriului punct de contact unic [...], precum și punctului de contact unic al celuilalt stat membru.

- (2a) Din motivele excepționale enumerate la articolul 4 alineatul (1a), statele membre pot decide să permită autorităților lor de aplicare a legii să nu trimită, în același timp cu cererea sau furnizarea de informații către autoritățile de aplicare a legii dintr-un alt stat membru în conformitate cu alineatul (2), o copie a acestei cereri sau a acestor informații către propriul punct de contact unic sau către punctul de contact unic al celuilalt stat membru.

CAPITOLUL IV

Norme suplimentare privind furnizarea de informații în temeiul capitolelor II și III

Articolul 9

Autorizația judiciară

- (1) Statele membre nu solicită nicio autorizație judiciară pentru furnizarea de informații punctelor de contact unice sau autorităților de aplicare a legii dintr-un alt stat membru, în temeiul capitolelor II și III, atunci când nu se aplică o astfel de cerință în ceea ce privește furnizarea de informații similare [...] **la nivel național**.
- (2) Statele membre se asigură că, atunci când dreptul lor intern impune obligația obținerii unei autorizații judiciare pentru furnizarea de informații [...] unui alt stat membru în conformitate cu alineatul (1), punctul lor de contact unic[...] sau autoritățile lor de aplicare a legii iau imediat toate măsurile necesare, în conformitate cu dreptul lor intern, pentru a obține o astfel de autorizație judiciară cât mai curând posibil.
- (3) Cererile de autorizații judiciare menționate la alineatul (1) sunt evaluate și soluționate în conformitate cu dreptul intern al statului membru al autorității judiciare competente.

Articolul 10

Norme suplimentare privind informațiile care constituie date cu caracter personal

Statele membre se asigură că, atunci când punctul lor de contact unic sau autoritățile lor de aplicare a legii furnizează informații în temeiul capitolelor II și III care constituie date cu caracter personal:

- (i) categoriile de date cu caracter personal furnizate rămân limitate la categoriile **necesare și proporționale în vederea îndeplinirii scopului cererii**, enumerate în secțiunea B punctul 2 din anexa II la Regulamentul (UE) 2016/794;
- (ii) punctul lor de contact unic sau autoritățile lor de aplicare a legii furnizează, de asemenea, în același timp și în măsura posibilului, elementele necesare care să îi permită punctului de contact unic sau autorității de aplicare a legii din celălalt stat membru să evalueze gradul de acuratețe, exhaustivitate și fiabilitate al datelor cu caracter personal, precum și în ce măsură sunt actualizate.

Articolul 11

Lista limbilor

- (1) Statele membre stabilesc și actualizează o listă cu una sau mai multe limbi [...] în care punctul lor de contact unic poate [...] **schimba informații** [...]. Această listă include limba engleză.
- (2) Statele membre furnizează Comisiei listele respective, precum și orice eventuale actualizări ale acestora. [...]

Transmiterea de informații către Europol

1. Statele membre se asigură că, atunci când punctul lor de contact unic sau autoritățile lor de aplicare a legii trimit cereri de informații, furnizează informații în temeiul unor astfel cereri de informații, furnizează informații din proprie inițiativă [...] în temeiul capitolelor II și III, punctul lor de contact unic sau autoritățile lor de aplicare a legii trimit, de asemenea, în același timp, o copie a informațiilor respective către Europol, în măsura în care informațiile în cauză privesc infracțiuni care se încadrează în domeniul de aplicare al obiectivelor Europol prevăzute în Regulamentul (UE) 2016/794.
2. **Statele membre pot decide să nu furnizeze sau să amâne furnizarea unei copii către Europol în cazul în care această dispoziție:**
 - (a) **ar contraveni sau ar afecta interesele esențiale ale securității naționale a statului membru;**
 - (b) **ar pune în pericol o investigație în curs privind o infracțiune;**
 - (c) **ar pune în pericol siguranța unei persoane;**
 - (d) **ar divulga informații referitoare la organizații sau la anumite activități ale serviciilor de informații în domeniul securității naționale;**
 - (e) **ar divulga informații care au fost obținute inițial de la un alt stat membru sau de la o țară terță, iar statul membru respectiv sau țara terță respectivă nu și-a dat, la cerere, consimțământul pentru furnizarea informațiilor.**

Articolul 13

Utilizarea SIENA

- (1) Statele membre se asigură că, atunci când punctul lor de contact unic sau autoritățile lor de aplicare a legii trimit cereri de informații, furnizează informații în urma unor astfel de cereri, furnizează informații din proprie inițiativă [...] în temeiul capitolului II și III sau al articolului 12, fac acest lucru prin intermediul SIENA.
- (1a) **Statele membre pot permite punctului lor de contact unic sau autorităților lor de aplicare a legii să nu utilizeze SIENA în următoarele cazuri:**
- (a) **schimburile de informații au fost inițiate prin intermediul canalului de comunicare Interpol;**
 - (b) **schimburile multilaterale de informații care implică, de asemenea, țări terțe sau organizații internaționale care nu au legătură cu SIENA;**
 - (c) **schimburile de informații pot fi mai rapide cu un alt canal de comunicare pentru cererile urgente;**
 - (d) **schimburile de informații între statele membre în cazul în care incidente tehnice sau operaționale neprevăzute sugerează utilizarea unui alt canal.**
- (2) Statele membre se asigură că punctul lor de contact unic, precum și toate autoritățile lor de aplicare a legii care pot fi implicate în schimbul de informații în temeiul prezentei directive sunt conectate direct la SIENA.

Capitolul V

Punctul de contact unic pentru schimbul de informații dintre statele membre

Articolul 14

Instituire, sarcini și capacități

- (1) Fiecare stat membru instituie [...] un punct de contact unic național, care este entitatea centrală responsabilă de coordonarea schimburilor de informații în temeiul prezentei directive.
- (2) Statele membre se asigură că punctul lor de contact unic este împuternicit să îndeplinească cel puțin toate sarcinile următoare:
 - (a) primirea și evaluarea cererilor de informații **transmise în conformitate cu articolul 4**;
 - (b) canalizarea cererilor de informații către [...] autoritățile naționale de aplicare a legii competente și, atunci când este necesar, asigurarea coordonării între acestea în ceea ce privește prelucrarea unor astfel de cereri și furnizarea de informații în urma cererilor respective;
 - (c) **coordonarea analizei**[...] și a structurării informațiilor în vederea furnizării acestora statelor membre **solicitante**;
 - (d) furnizarea, la cerere sau din proprie inițiativă, de informații [...] **altor** state membre, în conformitate cu articolele 5 și 7;

- (e) refuzul de a furniza informații în conformitate cu articolul 6 și, atunci când este necesar, solicitarea de clarificări în conformitate cu articolul 6 alineatul (3);
 - (f) trimiterea de cereri de informații punctelor de contact unice ale altor state membre în conformitate cu articolul 4 și, atunci când este necesar, furnizarea de clarificări în conformitate cu articolul 6 alineatul (3).
- (3) Statele membre se asigură că:
- (a) punctul lor de contact unic are acces la toate informațiile de care dispun autoritățile lor de aplicare a legii **astfel cum aceste informații disponibile sunt definite la articolul 2 punctul 4**, în măsura în care acest lucru este necesar pentru îndeplinirea sarcinilor care îi revin în temeiul prezentei directive;
 - (b) punctul lor de contact unic își îndeplinește sarcinile 24 de ore din 24, 7 zile din 7;
 - (c) punctului lor de contact unic i se pun la dispoziție personalul, resursele și capacitățile necesare, inclusiv în materie de traducere, pentru a-și îndeplini sarcinile în mod adecvat și rapid, în conformitate cu prezenta directivă [...], **inclusiv, dacă este cazul**, cu termenele prevăzute la articolul 5 alineatul (1);
 - (d) autoritățile judiciare competente să acorde autorizațiile judiciare necesare în temeiul dreptului intern în conformitate cu articolul 9 sunt disponibile **la cerere** punctului de contact unic 24 de ore din 24, 7 zile din 7.
- (4) În termen de o lună de la instituirea [...] punctului lor de contact unic, statele membre notifică acest lucru Comisiei. Statele membre actualizează informațiile notificate ori de câte ori este necesar.

Comisia publică aceste notificări, precum și eventualele actualizări ale acestora în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 15

Componență

- (1) Statele membre stabilesc organizarea și componența punctului [...] **lor** de contact unic de așa manieră încât acesta să își poată îndeplini sarcinile care îi revin în temeiul prezentei directive într-un mod eficient și eficace.
- (2) Statele membre se asigură că punctul lor de contact unic este compus din reprezentanți ai autorităților sale naționale de aplicare a legii a căror implicare este necesară pentru a asigura un schimb adecvat și rapid de informații în temeiul prezentei directive, inclusiv cel puțin din următoarele, în măsura în care statul membru în cauză este obligat prin legislația relevantă să înființeze sau să desemneze astfel de unități sau birouri:
 - (a) unitatea națională a Europol, instituită prin articolul 7 din Regulamentul (UE) 2016/794;
 - (b) biroul SIRENE, instituit prin articolul 7 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2018/1862 al Parlamentului European și al Consiliului²⁷;
 - (c) [...]
 - (d) biroul central național al Interpol, instituit prin articolul 32 din Statutul Organizației Internaționale de Poliție Criminală – Interpol.

²⁷ Regulamentul (UE) 2018/1862 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 noiembrie 2018 privind instituirea, funcționarea și utilizarea Sistemului de informații Schengen (SIS) în domeniul cooperării polițienești și al cooperării judiciare în materie penală, de modificare și de abrogare a Deciziei 2007/533/JAI a Consiliului și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1986/2006 al Parlamentului European și al Consiliului și a Deciziei 2010/261/UE a Comisiei (JO L 312, 7.12.2018, p. 56).

Articolul 16

Sistemul de gestionare a cazurilor

- (1) Statele membre se asigură că punctul lor de contact unic implementează și utilizează un sistem electronic unic de gestionare a cazurilor ca registru care îi permite punctului de contact unic să își îndeplinească sarcinile care îi revin în temeiul prezentei directive. Sistemul de gestionare a cazurilor trebuie să aibă cel puțin toate funcțiile și capacitățile următoare:
- (a) înregistrarea cererilor de informații primite și trimise menționate la articolele 5 și 8, precum și a oricăror alte comunicări cu punctele de contact unice și, după caz, cu autoritățile de aplicare a legii din alte state membre cu privire la astfel de cereri, inclusiv a informațiilor privind refuzurile și cererile de clarificări și furnizarea de clarificări menționate la articolul 6 alineatul (2) și, respectiv, alineatul (3);
 - (b) înregistrarea comunicărilor dintre punctul de contact unic și autoritățile naționale de aplicare a legii, în temeiul articolului 15 alineatul (2) litera (b);
 - (c) înregistrarea furnizărilor de informații punctului de contact unic și, după caz, autorităților de aplicare a legii din alte state membre, în conformitate cu articolele 5, 7 și 8;
 - (d) verificarea încrucișată a cererilor de informații primite menționate la articolele 5 și 8 cu informațiile de care dispune punctul de contact unic, inclusiv cu informațiile furnizate în conformitate cu articolul 5 alineatul (3) al doilea paragraf și cu articolul 7 alineatul (2) al doilea paragraf și cu alte informații relevante înregistrate în sistemul de gestionare a cazurilor;
 - (e) asigurarea monitorizării adecvate și rapide a cererilor de informații primite menționate la articolul 4, în special în vederea respectării termenelor pentru furnizarea informațiilor solicitate prevăzute la articolul 5;

- (f) interoperabilitatea cu SIENA, asigurându-se, în special, că toate comunicările care sunt primite prin intermediul SIENA pot fi înregistrate direct în sistemul de gestionare a cazurilor și că toate comunicările care sunt trimise prin intermediul SIENA pot fi transmise direct din sistemul de gestionare a cazurilor;
 - (g) generarea de statistici privind schimburile de informații efectuate în temeiul prezentei directive în scopul evaluării și monitorizării, în special în sensul articolului 17;
 - (h) înregistrarea accesului și a altor activități de prelucrare în legătură cu informațiile conținute în sistemul de gestionare a cazurilor, din motive de răspundere și securitate cibernetică, **în conformitate cu articolul 25 din Directiva (UE) 2016/680.**
- (2) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că toate riscurile în materie de securitate cibernetică legate de sistemul de gestionare a cazurilor, în special în ceea ce privește arhitectura, guvernanta și controlul acestuia, sunt gestionate și abordate într-un mod prudent și eficace și că sunt prevăzute garanții adecvate împotriva accesului neautorizat și a abuzului.
- (3) Statele membre se asigură că toate datele cu caracter personal prelucrate de punctul lor de contact unic sunt incluse în sistemul de gestionare a cazurilor numai atât timp cât acest lucru este necesar și proporțional cu scopurile în care datele cu caracter personal sunt prelucrate și că ulterior acestea sunt șterse în mod irevocabil, **în conformitate cu articolul 4 alineatul (1) litera (e) și articolul 5 din Directiva (UE) 2016/680.**

CAPITOLUL VI

Dispoziții finale

Articolul 17

Statistici

- (1) Statele membre furnizează Comisiei statistici **ale anului anterior** privind schimburile de informații cu alte state membre în temeiul prezentei directive, până la data de 1 martie a fiecărui an.
- (2) Aceste statistici trebuie să includă cel puțin:
 - (a) numărul de cereri de informații transmise de punctul lor de contact unic și de autoritățile lor de aplicare a legii;
 - (b) numărul de cereri de informații care au fost primite și la care s-a răspuns de către punctul de contact unic și de către autoritățile lor de aplicare a legii, defalcate pe urgente și neurgente și pe fiecare stat membru care a primit informațiile;
 - (c) numărul de cereri de informații refuzate în temeiul articolului 6, defalcate pe state membre solicitante și pe motive de refuz;
 - (d) numărul de cazuri în care nu s-au respectat termenele menționate la articolul 5 alineatul (1) din cauza obligației de a obține o autorizație judiciară în conformitate cu articolul 5 alineatul (2), defalcate pe statele membre care au transmis cererile de informații în cauză.

Articolul 18

Raportare

- (1) Până la *[data intrării în vigoare + 3 ani]* și, ulterior, la fiecare șase ani, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport de evaluare a punerii în aplicare a prezentei directive.
- (2) Până la *[data intrării în vigoare + 5 ani]*, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport de evaluare a eficacității și eficacității prezentei directive. Comisia ia în considerare informațiile furnizate de statele membre și orice alte informații relevante legate de transpunerea și punerea în aplicare a prezentei directive. Pe baza acestei evaluări, Comisia decide cu privire la acțiunile ulterioare adecvate, inclusiv, dacă este necesar, cu privire la oportunitatea prezentării unei propuneri legislative.

Articolul 19

[...]

[...]

Articolul 20

Abrogare

Decizia-cadru 2006/960/JAI se abrogă de la [data menționată la articolul 21 alineatul (1) primul paragraf].

Trimiterile la dispozițiile deciziei-cadru menționate se interpretează ca trimiteri la dispozițiile corespunzătoare ale prezentei directive.

Articolul 21

Transpunere

- (1) Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la [*data intrării în vigoare + 2 ani*]. Statele membre comunică de îndată Comisiei textul acestor acte.

Statele membre aplică aceste dispoziții de la data menționată. Cu toate acestea, statele membre aplică articolul 13 de la [*data intrării în vigoare + 4 ani*].

Atunci când statele membre adoptă aceste acte, ele conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o astfel de trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

- (2) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 22

Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 23

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre în conformitate cu tratatele.

Adoptată la Bruxelles,

Pentru Parlamentul European

Președintele

Pentru Consiliu

Președintele